

(המשך מעמוד 31)

בייביסיטר אצל לנדה קטנים. בערב הוא נכנס לדירה, בה עשיתי בייביסיטר, כמו חית'טרף, מה עשית לי? הוא אמר לי. הוא קילל אותי ברוב. הוא הפך שם את הכרסאות ונתן לי סטירות ועיקם לי את היד. ואמר איך יכולתי לגשת למישטרה. הוא אמר שהוא לא יתן לי לחיות עד גיל 18, ויפוצץ את הבית שלי, יפגע במכוניתו של אבי עליידי פיצוץ הגלגלים.

כשהיינו חברים, הוא נתן לי במתנה בגדים. אותה שעה לבשתי את הבגדים האלה. עכשיו הוא רצה אותם בחזרה. אבל אני הייתי לבושה בהם ולא יכולתי להוריד אותם. הוא התרגו עלי שהעזתי לגשת למישטרה. הייתי עם תיק שהוא נתן לי, והוא אמר לי: "תני את התיק, ואתן אותו לזונה אחרת." נתתי לו את התיק, ואמרתי ש"אשלה לו את הבגדים."

### פחדתי

### שיזולזל בי

ב כון שבפגישה הראשונה אמרתי לאדי שאני בת 17. חשבתי שאם ידע את הגיל האמיתי שלי, יזלזל בי, ולכן אמרתי גיל יותר מבוגר. אני נראית יותר מבוגרת, ולא חששתי להגיד שאני בת 17.

אבל חוץ מזה וחוץ מתחרות מלכת היופי, הצהרתי תמיד על גילי האמיתי. נכון שכאשר נרשמתי לתחרות, הייתי בת 16 וחצי. למארגני התחרות אמרתי שאני בת 17 וחצי. גם שקיימתי ראיון עם גברת אבידן סיפרתי לה שאני בת 17 וחצי. ברור, אם כתבתי כך בטפסים, הייתי צריכה גם לספר אותו דבר בראיון. התחרות הייתה מגיל 16, אבל יש תואר אחד מגיל 16 עד 17, ומעלה יש הרבה תוארים. לתואר הנכסף הגדול לא הייתי מגיעה אם הייתי מצהירה את גילי האמיתי. הם לא בודקים את הצהרות של המועמדות, והרבה מועמדות כתבו גילים לא נכונים. אבל אדי תמיד ידע שאני בת 15 וחצי.

ניגשתי למישטרה רק אחרי שהוא עזב אותי. אחרת לא הייתי הולכת. כי אהבתי אותו. אמא שלי פתחה לי את העיניים. עד כאן, סיפוריה של מלכת'היופי.

### חקירה

### עצמאית

ב שוב זה, עתה זרזון העדים כתבת "לאשה" ברוריה אבי הן, שמפירה כיצד פגשה את הילכה הקטינה:

אני הכתבת הראשית של שבועון לאשה, זה קרוב ל-15 שנה. חלק מתחרות היופי הוא בטיפולי. אני נפגשת עם המועמדות הסופיות לשיחת'היכרות, שתמצית ממנה מתפרסמת בעיתון. הראיונות לתחרות מלכת'היופי, באותה שנה, נמשכו כחודש וחצי. אני עובדת לפי קבוצות גילים, ואני ראייתני גם את גילית וייסמן.

עד שנת 72 הייתה התחרות מוגבלת לבנות 17 וחצי. זה תאם את תקנות'החברה הבינלאומיות. בשנת 72 השתתפו גם ב' תחרויות לצעירות. ולכן הכנסנו גם בנות 16. אולם מלכת'היופי של ישראל לא יכלה להיות פחות מ'17.

אני מסבירה לכל מועמדת שיש לומר את האמת. קרו בעבר מקרים שנערות ניסו להוסיף לגילן.

אני לא מבקשת תועות'הזרות כי אנתון עושים בדיקה משלנו לגבי הנערה. אני עוזרת גם חקירה קטנה משלי, ויש לי די ניסיון בעניינים אלו. אני מוכרחה לומר שגילית וייסמן נראתה לי בת 17 וחצי. האמנתי לה.

במשך שנים, טענו שבחורה בת פחות מ'17 וחצי לא צריכה להשתתף בתחרות, כי זה יכול פשוט להשפיע עליה לרעה מבחינה נפשית. מיום כך הייתה התחרות סגורה לנערות בגיל 17. היות וקרן דברים בשנים האחרונות, נוצרה מגמה חדשה — לאפשר גם לצעירות להשתתף.

אשר עוסקת בעניינים אלו בשבועון לאשה זה 15 שנה. אני מבטיחה בענייני נשים, ויודעת על התפתחות הנצרה.

עד כאן דבריה של ברוריה אבידן. אדי אקירוב, שיחורה את ראשה של הלוליסטה הימפסייה, הוא ג'נום צעיר בן 29, בעל הופעה נאה, שיגרת'ת המיניאטור מנות'מלאכה קטן ל

קונפציה. בילדותו חי באנגליה, עלה לארץ, סיים כאן תיכון בבית'הספר של המיסיון ביפו, והחל לומד פסיכולוגיה ופילוסופיה באוניברסיטת תל'אביב.

### נדהמתי, כשודע

### שהיא קטינה

כ פי שברור היה לשני הצדדים, סבבה האשמה העיקרית נגדו סביב ציר אחד: האם ידע אדי כי ידידתו היא קטינה, כאשר קיים איתה יחסי'מין, או לא? משום כך, בעוד הוא מסכים, כללית, עם תיאור הרומן שלהם כפי שסופר עליידי גילית וייסמן — הכחיש אדי בתוקף את העובדה כי ידע שהיא קטינה.

סיפר אדי את גורסתו שלו על הרומן עם מלכת היופי:

מעולם לא ידעתי את גילה האמיתי — עד שהלכנו לרבנות להירשם לגישואין. רק אז, כשהייתי צריך למסור את תארך הלידה שלה, שאלתי אותה מהו. נדהמתי כשהיא מסרה לי את התאריך המדוייק. עד אז לא יתארתי לי שהיא בת פחות מ'17. בפגישה הראשונה שלנו היא אמרה לי שהיא בת 17 וחצי — וזה מה שידעתי.

מובן שידעתי שהיא תלמידת תיכון, אבל לא ידעתי שהיא בחמישית או בשי

שובה לה היתה יכולה להכניס את אדי לבית'סוהר — או להוציאו לחופשי.

### ענו על כך השופטים, כפסקי הדין המרתק שלהם:

התביעה מייחסת לנאשם ביצוע שני מעשי עבירה: האחד, שבעל את המחלונת בהיותה קטינה, למטה מבת 16, השני, שהוא פועל יוצא מהראשון — כי מתוך מנמה להניעה לחזור בה מתלונתה למיש'טרה, או לסגת לפחות במהימנות עדותה בהליך המישפטי בו היא עשויה להעיד, תקף אותה ואיים במעשי אלימות כלפיה... משנאשם אדם בביעילת אשה שלא כי חוק, עפי' פיסקה (ג') של סעיף 152 (1), "הוא זו הגנה מספקת בפני אשמה זאת אם יוכח לביהמ"ש, שהיתה לנאשם סיבה מספקת להאמין שהאשה הייתה בת 16 שנה או למעלה מזה..."

מכאן, שהשאלה העומדת בפנינו היא, האם אמנם הצליח הנאשם לשכנענו במי'דה מספקת, שהאמין בעת המעשה כי המתלוננת היא מעל לגיל 16, וכי היה יסוד אובייקטיבי וסובייקטיבי לאמונה זו... בטרם נקבע מימצאנו לענין הסוגיה ה"גל, הננו בוחרים, להתייחס תחילה ל"אישום השני..."

כדי להרשיע את הנאשם באישום זה, עלינו להשתכנע כי אכן אמת כפי המת'לוננת. לאחר ששמענו את שני העדים לאותו ענין, והתרשמנו מדבריהם, ברור



מוושך עבר על אדי אקירוב, עד שזוכה מאשמת בעילת קטינה. התלונה נגדו הוגשה רק עקב רצונה של אמה של הקטינה לנקום בו, כאשר נדמה היה לה שהוא מטרב לשאת לאשה את בתה, שכנסה להריון ממנו. השבוע, עם סיום המישפט הממושך, הגיב התובע, בתשובה לשאלה: "לא נמליץ על עירעור, בגלל שבית'המישפט האמין לנאשם, במצב זה, אין כבר מה לעשות." ואילו הנאשם שיצא זכאי אמר, באנחת רוחה: "אין לי זמן להגיב. אני עסוק מאוד."

לנו כי המתלוננת שיקרה בפנינו בקשר לאירועים שהתרחשו כביכול באותה דירה. לאור מסקנתנו זו, מן הדין לזכות את הנאשם מן האישום השני.

הקדמנו והתייחסנו לאישום ה"גל, מ' כיוון שיש בקביעתנו ה"גל ללמד על מי'דת אמיתותה של המתלוננת, ולסייע לנו בבואנו לקבוע אם ניתן בכלל לסמוך על דבריה בפנינו. לכך יש חשיבות ראשונית במעלה, שכן עיקר טענתה של התובעת היא שהנאשם ידע גם ידע על המתלוננת היא קטינה, שאין לקיים עימה יחסי'מין, ושהיא בת 15 וחצי. בכך מסתייע האם הובע בעדותה של המתלוננת שיש בה, אם היא מהימנה, לאשר ללא ספק גיר'סה זו. אם עדות זו מתקבלת ממילא, אין כל ערך לאמירותיו של הנאשם, כי האמין שהמתלוננת היא למעלה מגיל 16, וכי היא נראתה כבת גיל זה, ואף הציגה את עצמה בהזדמנות מסויימת ככזו.

### נערה

### המסוגלת לשקר

ל אחר שמיעת עדותה של המתלו'נת והתרשמותנו מהופעתה בפנינו, אנו קובעים כי אין לסמוך על דבריה, וכי היא נערה המסוגלת והמוכנה להת'אם את האמת לצרכיה... מכל מהלך עדוי'תה, בדבר היחסים שהתקיימו ביניהם מאז פגישתה הראשונה ואילך, מגיעים אנו לאותה מסקנה...

במיפגש הראשון עם הנאשם וחרבריו הציגה את עצמה כבת 17. כדי שלא יזלזל בה אם תומר לו את גילה ה'

אמיתי... על אותו, "תרגיל" חזרה שוב בנסיבות תמורות אף יותר, שישה חודשים מאוחר יותר, לאחר שכבר נותקו היחסים עם הנאשם. היא בקשה או להציג את מועמדותה לתחרות מלכת'היופי המאור'גנת ע"י שבועון לאשה. התחרות המר'כנית לזכיה בפרס הגדול פתוחה רק לבנות 17 ומעלה. המתלוננת ברצותה להתמודד על הפרס הגדול דיוקא, הציגה את עצמה בשאלון המועמדות, בעת ש'הוצגו לה שאלות אישיות, כי היא בת 17 וחצי, וחזרה על מצג שווא זה גם כי שהתראיינה ע"י העדה הגברת ברוריה אבידן. שוב, שכדאי היה לה, מוכנה היתה המתלוננת לעוות את גילה, ובלבד שתוכל להשיג את שביקשה נפשה.

אולם, אפילו איננו מקבלים את דבריו המתלוננת ואמה — עדיין שומה עלינו לבחון אם מתקיים התנאי המשחרר את הנאשם מאחריות פלילית עקב בעילות המתלוננת.

מהבחינה האובייקטיבית הוכח לבטח כי היה יסוד להאמין ולהניח שהמתלוננת היא מעל לגיל 16 ואף מעבר לגיל 17.

המתלוננת עצמה הצהירה על כך בשתי הודמנות: "אני נראית יותר מבוגרת, ולא חששתי להגיד שאני בת 17. חשבתי שהוא יאמין שאני בת 17."

גם העדה ברוריה אבידן אמרה, כי הת'רשמה, בעת שראיינה את המתלוננת, כשזו היתה בת 16 בלבד, כי מבחינה פיזית נשיית, מבחינת התפתחותה הכללית, ניתן היה לקבל את דבריה שהיא בת 17 וחצי. אם נתייחס גם לאופן התנהגותה של המתלוננת, בעת שהתקיימו היחסים בינה לבין הנאשם — יציאותיה עד השעות ה'קטנות של הלילה למועדוני'לילה ולרחצה לילית בים ועוד כיו"ב — הרי גם בהת'נהגות זו יש כדי ללמד על בגרות נשיית מסויימת, שמכל מקום הנאשם יכול היה להעריכה כך.

### חזל לקיים

### איתה יחסי'מין

א ודם לא די באמונה האובייקטיבית. נשאלה עדין השאלה אם סובייקטי'בית האמין הנאשם בכנות כי זה גילה.

אנו מוצאים סימוכין לאמונה סובייק'טיבית כזו בכך שבהזדמנות הראשונה כ' שנודע לנאשם, בעיקבות השיחה ברבנות, כי המתלוננת היא בת 15 וחצי בלבד — חזל מאותה עת לקיים איתה יחסי'מין, וצויין כי היה זה עדיין בשלב בו נמשכו יחסי'האהבה הלבביים שבין השניים, ולא היתה כל סיבה אחרת להפסקת יחסי'היכרה — זולת איר'צונו של הנאשם להמשיך בהם עם קטינה...

עובדה אחת היא כי בהודעותיו למיש'טרה, בעיקבות התלונה, התכחש לקיום יחסי'מין עם המתלוננת, ואף השמיע דב'רים העומדים בסתירה לדבריו בעדותו בפנינו. אולם הנאשם הביא הסבר מניח את הדעת לכך, ואנו מקבלים את ההסבר כי בתחילה קיבל עיצת עו"ד להתכחש בהודעתו במישטרה לאי'יחסיו עם המת'לוננת, אולם משהעניין הגיע לשלב רצי'ני, והוא נועץ בבא'כוחו הדיומ ומינהו כפרקליטו במישפט, קיבל את עצתו ואמר את האמת, ובשאר צמוד לה...

העובדה השנייה היא כי בתקופת קיום היחסים נפגש הנאשם עם המתלוננת גם בבית'ספרה, והיא גם ביקרה בזירתו ב'תלבושת ב'ים, והוא ידע שהיא תלמידה. קיימת בהחלט אפשרות כי תלמידת ב'י"ס, אפילו בכיתה י"א, ובמיקרים מסויי'מים אפילו בכיתה י', תהיה מעל לגיל 17 שנה. לפיכך, עצם העובדה כי ידע ש'היא תלמידה, אינה מלמדת בהכרח כי ידע שהיא קטינה מבחינת הוראת החוק הנדיונה.

ליסיום ייאמר שהגם שאין לראות את עדותו של הנאשם ככליל השלמות, והור'גשה בה מידה מסויימת של שחצנות... עדיין רואים אנו לאפשר לקבל את גיר'תו בענין הרלבנטי לענייננו — אמר נתו וידועתו באשר לגיל המתלוננת — כמהימנה.

אנו מוצאים איפוא כי התביעה לא הוכיחה אף לא אחד משני האישומים ש' יוחסו לנאשם, מאידך גיסא הצליח הנא'שם במידה הדרושה להוכיח את הגנתו לענין האישום הראשון. אי לכך, אנו מוכים את הנאשם מכל אשמה.